

Υπόθεση C-54/07

Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

κατά

Firma Feryn NV

(αίτηση του arbeidshof te Brussel
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Οδηγία 2000/43/ΕΚ — Κριτήρια επιλογής του προσωπικού ενέχοντα
δυσμενή διάκριση — Βάρος αποδείξεως — Κυρώσεις»

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα M. Poiares Maduro της 12ης Μαρτίου 2008 . . . I - 5189

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 10ης Ιουλίου 2008 I - 5198

Περίληψη της αποφάσεως

1. Κοινοτικό δίκαιο — Αρχές — Ίση μεταχείριση — Ίση μεταχείριση προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής — Οδηγία 2000/43
(Οδηγία 2000/43 του Συμβουλίου, άρθρο 2 § 2, στοιχείο α')
2. Κοινοτικό δίκαιο — Αρχές — Ίση μεταχείριση — Ίση μεταχείριση προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής — Οδηγία 2000/43
(Οδηγία 2000/43 του Συμβουλίου, άρθρο 8 § 1)

3. *Κοινοτικό δίκαιο — Αρχές — Ίση μεταχείριση — Ίση μεταχείριση προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής — Οδηγία 2000/43*
(Οδηγία 2000/43 του Συμβουλίου, άρθρο 15)

1. Το γεγονός ότι ένας εργοδότης δηλώνει δημοσίως ότι δεν θα προσλάβει μισθωτούς με ορισμένη εθνοτική ή φυλετική καταγωγή συνιστά άμεση δυσμενή διάκριση κατά την πρόσληψη, υπό την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2000/43, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής, δεδομένου ότι τέτοιου είδους δηλώσεις είναι ικανές να αποτρέψουν σοβαρά ορισμένους υποψηφίους από την υποβολή της υποψηφιότητάς τους και, επομένως, να εμποδίσουν την πρόσβασή τους στην αγορά εργασίας. Η ύπαρξη μιας τέτοιας άμεσης δυσμενούς διακρίσεως δεν προϋποθέτει ότι μπορεί να εντοπισθεί συγκεκριμένος ενάγων ο οποίος ισχυρίζεται ότι υπέστη τέτοια διάκριση.

(βλ. σκέψεις 25, 28, διατακτ. 1)

2. Οι δημόσιες δηλώσεις με τις οποίες ο εργοδότης καθιστά γνωστό ότι, στο πλαίσιο της πολιτικής του προσλήψεων, δεν θα προσλαμβάνει μισθωτούς ορισμένης εθνοτικής ή φυλετικής καταγωγής αρκούν προκειμένου να τεκμαίρεται, υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/43, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής, η ύπαρξη πολιτικής προσλήψεων ενέχουσας άμεση δυσμενή διάκριση. Στην περίπτωση αυτή, στον εν λόγω εργοδότη εναπόκειται να αποδείξει ότι δεν παρα-

βίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Μπορεί να το πράξει, μεταξύ άλλων, αποδεικνύοντας ότι η πραγματική πολιτική προσλήψεων της επιχείρησεως δεν αντιστοιχεί στις δηλώσεις αυτές.

Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει αν έχουν αποδειχθεί τα προσαπτόμενα πραγματικά περιστατικά και να εκτιμήσει αν επαρκούν τα στοιχεία που προσκομίζονται προς στήριξη των ισχυρισμών του εργοδότη αυτού ότι δεν παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

(βλ. σκέψη 34, διατακτ. 2)

3. Το άρθρο 15 της οδηγίας 2000/43, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής, επιτάσσει όπως, ακόμη και όταν δεν μπορεί να εντοπισθεί συγκεκριμένο θύμα, το σύστημα κυρώσεων που έχουν εφαρμογή στις παραβάσεις των εθνικών διατάξεων που έχουν θεσπισθεί για τη μεταφορά της οδηγίας αυτής στο εσωτερικό δίκαιο είναι αποτελεσματικό, ανάλογο προς τις παραβάσεις και αποτρεπτικό.

(βλ. σκέψη 40, διατακτ. 3)